

МАРИЯ ИЛИЕВА
СТАРИЯТ ПЛОВДИВ

chitanka.info

Мъждива светлина.
Фенери... Калдъръми.
По които плахо сецям
на Дебялянов тихи стъпки.
И сенки — бледи призраци,
край старите фенери.
Безсмъртен дух е приютен
в напуканите ръкоделия...
Пазач-самотник
на неразбулените тайни в песента,
на мъртвите поети.
Горят огньове еретически
във страници, узрели като злато...
Отеква конски тропот,
каретите звънят по калдъръма,
кънтящи от гласовете на кочияши
и стонове на бедните арменци...
И колко ли съдби безсмъртни
си заключил зад ковани порти...
Като стар ковач,
си везал от желязото дантели.
С дърво от стар олтар,
си стиснал здраво под тепетата
плачът и ехото на Времето!...
Припява в плач ревнивата латерна
на избледняла снимка,
със дъх на древност...
Струи напевно
мъдростта ти безтелесна,
от всеки камък,
пропит със кръв и дъх на пролет,
и с недописана история.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.